

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

ЗАТВЕРДЖУЮ

Декан соціально-гуманітарного факультету

Оксана ГОМОТЮК

«4» серпня 2023 р.

ЗАТВЕРДЖУЮ

Директор Навчально-наукового інституту новітніх освітніх технологій

Святослав ПИТЕЛЬ

«31» серпня 2023 р.

ЗАТВЕРДЖУЮ

В.о. проректора з науково-педагогічної роботи

Віктор ОСЕРГОВЕРХОВ

«4» серпня 2023 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА

З ДИСЦИПЛІНИ «ДЖЕРЕЛОЗНАВСТВО»

Ступінь вищої освіти – перший (бакалаврський)

Галузь знань: 02 «Культура і мистецтво»

Спеціальність: 029 «Інформаційна бібліотечна та архівна справа»

Освітньо-професійна програма: «Документознавство та інформаційна діяльність»

кафедра інформаційної та соціокультурної діяльності

Форма навчання	Курс	Семестр	Лекції (год.)	Практ. (год.)	ІРС	Тренінг, КПЗ	Самост. робота студ. (год.)	Разом	Іспит (сем.)
денна	2	1	28	28	3	8	83	150	3
заочна	2	1	8	4	-	-	138	150	3

31.08.2023

Тернопіль – 2023

Робоча програма складена на основі освітньо-професійної програми підготовки бакалавра галузі знань 02 «Культура і мистецтво» спеціальності 029 «Інформаційна бібліотечна та архівна справа», затвердженою Вченою радою ЗУНУ (протокол №10 від 23.06.2022 р.)

Робочу програму розробили доктор історичних наук, професор кафедри інформаційної та соціокультурної діяльності Гомотюк О. Є та викладач кафедри інформаційної та соціокультурної діяльності Ярич В. П.

Робоча програма затверджена на засіданні кафедри інформаційної та соціокультурної діяльності (протокол №1 від 28.08.2023 р.).

Завідувач кафедри, к. іст. н., доц.

Ірина НЕДОШИТКО

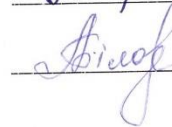
Розглянуто та схвалено ГЗС з інформаційної, бібліотечної та архівної справи протокол №1 від 28.08. 2023 р..

Керівник ГЗС, д. іст. н., професор

Оксана Гомотюк

Гарант ОПП, д. іст. н., професор

Леся БІЛОВУС

**СТРУКТУРА РОБОЧОЇ ПРОГРАМИ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«ДЖЕРЕЛОЗНАВСТВО»**

**1. ОПИС ДИСЦИПЛІНИ
«ДЖЕРЕЛОЗНАВСТВО»**

Дисципліна «Джерелознавство»	Галузь знань, спеціальність, освітньо-кваліфікаційний рівень	Характеристика навчальної дисципліни
Кількість кредитів ECTS – 5	Галузь знань – 02 «Культура і мистецтво»	Статус дисципліни <u>обов'язкова</u> Мова навчання <u>українська</u>
Кількість залікових модулів – 4	Спеціальність – 029 «Інформаційна бібліотечна та архівна справа»	Рік підготовки: Денна – 2 Заочна – 2 Семестр: Денна – 3 Заочна – 3,4
Кількість змістових модулів – 2	Ступінь вищої освіти – бакалавр	Лекції: Денна – 28 год. Заочна – 8 год. Практичні заняття: Денна – 28 год. Заочна – 4 год.
Загальна кількість годин – 150		Самостійна робота: Денна – 91 год.(з них – 8 год. тренінгу) Заочна – 138 год. Індивідуальна робота (КПЗ) – 3 год.
Тижневих годин – 10 з них аудиторних – 4		Вид підсумкового контролю – екзамен

2.1.МЕТА І ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Мета: Джерелознавство— це нормативна навчальна дисципліна, що вивчає писемні джерела з історії України, систематизовані за тематико-хронологічним, і має на меті сприяти студентам гуманітарної спеціальності в оволодінні знаннями про комплекси писемних джерел з історії країни, їх зміст, репрезентативність і значення для історичного дослідження

Завдання: Формування вмінь та навичок наукового аналізу джерел з, спрямованих на забезпечення самостійного осмислення закономірностей історичного розвитку; Поглиблення історичних знань студентів шляхом ознайомлення із комплексами писемних джерел з історії України та їх інтерпретацією в наукових дослідженнях; Робота студентів з джерелами для ґрунтовного оволодіння майбутнім фахівцем сучасними методами джерелознавства.

2.2. Найменування компетентностей, формування котрих забезпечує вивчення дисципліни

1. Здатність розв'язувати складні задачі і проблеми у фаховій галузі професійної діяльності або у процесі навчання, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій та характеризується невизначеністю умов і вимог.

2. Володіння навичками міжособистісної взаємодії, вміння працювати в команді, налагоджувати контакт з різними за віком, характером і статусом людьми, здатність мотивувати людей та рухатися до спільної мети.

3. Здатність застосовувати отримані нові знання й практичні пропозиції для розв'язання комплексних проблем у сфері професійної діяльності, адаптувати їх до умов змінного середовища.

2.3. Результати навчання.

В процесі вивчення курсу студенти повинні набути навичок раціональної роботи з джерелами, проводити обробку результатів аналізу, оформленні та представленні результатів дослідницької роботи.

Пізнавальні (когнітивні):

- установлювати причинно-наслідкові зв'язки між фактами і явищами;
- знати сучасний стан справ та новітні технології у сфері джерелознавчої діяльності;
- застосовувати знання і розуміння для ідентифікації, формулювання і розв'язання завдань зі спеціальності, використовуючи відомі методи;
- поєднувати теорію і практику, а також прийняття рішень та вироблення стратегії діяльності для вирішення завдань зі спеціальності з урахуванням загальнолюдських цінностей, суспільних та державних інтересів;
- демонструвати розуміння впливу рішень із аналізу джерел для документаційної діяльності в суспільному, соціальному і культурному контексті.

Емоційні:

- оцінювати отримані результати;
- захищати аргументовано прийняті рішення;
- ставитись відповідально до взятих зобов'язань;
- демонструвати добру теоретичну, соціальну та емоційну поведінку;
- дотримуватись морально-етичних принципів у професійній діяльності та взаємодії з колективом.

Психомоторні:

- працювати ефективно як індивідуально, так і в складі команди;
- застосовувати прийоми мотивації, самомотивації на шляху до досягнення спільної мети;
- вміти спілкуватися в іншомовному науковому і професійному середовищі та міжнародному контексті;
- застосовувати знання і розуміння для розв'язування задач синтезу та аналізу в управлінській сфері.

2.4. Завдання вивчення дисципліни:

Студенти повинні освоїти основні методи теоретичних та експериментальних джерелознавчих досліджень, знати види похибок та проводити аналіз експериментальних результатів. Розвивати здібності до саморозвитку власних фахових якостей, їх відповідності службовому становищу в ієрархії управління; до формування ефективної управлінської та аналітичної команди, яка професійно використовує людський потенціал у досягненні цілей організації. Засвоїти: методологічні основи джерелознавчих студій; оволодіти навичками використання методів і принципів науково-дослідної роботи; працювати із аналізом та інтерпретацією інформації.

Значна увага приділяється практичному, прикладному характеру дисципліни, що дасть можливість кожному студенту визначити шляхи формування власного науково-дослідницької діяльності, розвитку особистісного творчого потенціалу для майбутньої професійної діяльності. Цьому сприятимуть практичні заняття, ділові ігри, рольові етюди, тестування, проведення дискусій з обговорення різноманітних проблемних наукових ситуацій, розв'язання аналітичних задач, підготовка і захист проектів, що репрезентують власні моделі чи концепції вирішення складних джерелознавчих проблем.

2.5. Завдання лекційних занять.

Передача майбутнім спеціалістам необхідних навичок наукового підходу до аналізу джерел для розвитку документаційної та інформаційної діяльності у сфері управління.

2.6. Завдання практичних занять.

У результаті вивчення дисципліни студенти повинні знати:

1. Логічні основи досліджень:
 - основні закони логічного мислення;
 - склад та структуру доказів;
 - логічні помилки, спростування та їх структуру.
2. Методологічні основи досліджень та творчості:
 - методології системи;
 - загальнонаукові методи досліджень;
 - організаційно-методичні основи досліджень.
3. Етапи науково-дослідної роботи:
 - аналітична критика джерела, верифікація та атрибуція, аналіз інформації, компаративний підхід.

Студенти повинні вміти самостійно проводити наукові дослідження по заданій тематиці.

3. Зміст дисципліни

"Джерелознавство"

Змістовий модуль I. Теоретико-методологічні засади джерелознавства

Тема 1. Об'єкт, предмет, завдання, принципи, методологія джерелознавства.

Специфіка історичного пізнання та дослідження. Об'єкт, предмет, мета і задачі джерелознавства. Загальнонаукові та спеціальні принципи джерелознавства. Методологічні засади джерелознавства. Зародження та основні етапи розвитку джерелознавства.

Література [2, 5, 7, 14-22]

Тема 2. Структура джерелознавства, поняття історичного джерела.

Визначення поняття «джерело». Історичне джерело. Основні етапи існування історичного джерела. «Першоджерело», «вторинне джерело». Джерело як дослідницька проблема. Історичне джерело та історичний факт. Джерельна інформація.

Література [3, 6, 8-21]

Тема 3. Класифікація джерела.

Поняття класифікації історичних джерел, її ознаки та критерії. Основні схеми класифікації джерел. Особливості класифікації писемних джерел. Класифікація джерел з історії України.

Література [4, 7, 23, 24, 25]

Тема 4. Методика джерелознавчого дослідження.

Поняття методики джерелознавства. Етапи роботи з джерелами: пошук, виявлення, попередній відбір джерел для подальшої роботи з ними. Аналітична критика джерела. Методика пошуку та виявлення джерел. Методика датування фактів. Методика ідентифікації особистості. Аналіз прямої і непрямой інформації про особистості.

Література [5, 7, 12-21]

Змістовий модуль 2. Характеристика та аналіз джерел

Тема 5. Письмові джерела.

Загальний огляд письмових джерел. Класифікація письмових джерел. Різновиди письмових джерел. Основні сховища письмових джерел. Архіви. Музеї. Бібліотеки. Літописи. Статистичні джерела та матеріали соціологічних досліджень. Особливості періодики. Класифікація і методика вивчення періодичної преси. Судово-слідчі документи. Джерела особового походження. Документи громадських об'єднань та політичних партій

Література [7-24]

Тема 6. Речові джерела.

Загальна характеристика речових джерел та їх класифікація. Нумізматичні та архітектурні джерела, предмети озброєння та одягу.

Література [5-21]

Тема 7. Зображальні джерела.

Загальний огляд зображальних джерел та їх класифікація. Графічні книжкові зображення, портретні зображення та народні картини. Жанрові та історичні зображальні джерела, кінофотофоновідеодокументи. Картографічні і боністичні джерела.

Література [3-17]

Тема 8. Усні та лінгвістичні джерела.

Загальний огляд усних і лінгвістичних джерел. Прозові та віршовані усні джерела. Історичні твори. Антропонімічні та топонімічні джерела і слова іншомовного походження.

Література [5-12]

4.СТРУКТУРА ЗАЛІКОВОГО КРЕДИТУ ДИСЦИПЛІНИ «ДЖЕРЕЛОЗНАВСТВО»

Денна форма навчання/Заочна форма навчання

Тема	Кількість годин			
	Лекції	Практ. заняття	Інд. робота	Сам. робота
<u>Змістовий модуль I. Теоретико-методологічні засади джерелознавства</u>				
Тема 1. Об'єкт, предмет, завдання, принципи, методологія джерелознавства.	4/2	4	1	11/18
Тема 2. Структура джерелознавства, поняття історичного джерела.	2	2	-	11/18
Тема 3. Класифікація джерела.	4	4	-	11/18
Тема 4. Методика джерелознавчого дослідження.	4	2/2	-	10/18
<u>Змістовий модуль II. Характеристика та аналіз джерел</u>				
Тема 5. Письмові джерела.	4	4	-	11/18
Тема 6. Речові джерела.	4	2	1	11/20

Тема 7. Зображальні джерела.	4/2	2	-	11/16
Тема 8. Усні та лінгвістичні джерела.	2	4	1	11/18
Разом:	28/4	28/2	3	87/144

5. ТЕМАТИКА ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

Змістовий модуль 1

Теоретико-методологічні засади джерелознавства

Практичне заняття №1

Тема: Теоретичні засади становлення джерелознавства

Мета: дати розуміння сутності джерелознавства, його завдань та ролі для документознавчих досліджень

1. Специфіка історичного пізнання та дослідження.
 2. Об'єкт, предмет, мета і задачі джерелознавства.
 3. Загальнонаукові та спеціальні принципи джерелознавства.
 4. Методологічні засади джерелознавства.
 5. Зародження та основні етапи розвитку джерелознавства.
- Література [2, 5, 7, 14-22]

Практичне заняття №2

Тема : Структура джерелознавства, поняття історичного джерела.

Мета: визначити сутності "джерела", етапів його існування

1. Поняття «джерело». Історичне джерело. Основні етапи існування історичного джерела. «Першоджерело», «вторинне джерело».
 2. Джерело як дослідницька проблема.
 3. Історичне джерело та історичний факт. Джерельна інформація.
- Література [3, 6, 8-21]

Практичне заняття №3

Тема: Класифікація джерела.

Мета: дати видову та типологічну класифікацію

1. Поняття класифікації історичних джерел, її ознаки та критерії.
 2. Основні схеми класифікації джерел.
 3. Особливості класифікації писемних джерел.
- Література [4, 7, 23, 24, 25]

Практичне заняття №4

Тема : Методика джерелознавчого дослідження.

Мета: зосередити увагу на аналітичній критиці джерела

1. Поняття методики джерелознавства.
2. Етапи роботи з джерелами: пошук, виявлення, попередній відбір джерел для подальшої роботи з ними.

3. Аналітична критика джерела.
Література [5, 7, 12-21]

Змістовий модуль 2. Характеристика та аналіз джерел

Практичне заняття №5

Тема : Письмові джерела.

Мета: визначити особливості письмових джерел

1. Класифікація письмових джерел.
 2. Основні сховища письмових джерел. Архіви. Музеї. Бібліотеки.
 3. Особливості періодики. Класифікація і методика вивчення періодичної преси.
 4. Джерела особового походження.
- Література [7-24]

Практичне заняття №6

Тема: Речові джерела.

Мета: визначити особливості речових джерел

1. Загальна характеристика речових джерел та їх класифікація.
 2. Нумізматичні та архітектурні джерела, предмети озброєння та одягу.
- Література [5-21]

Практичне заняття №7

Тема: Зображальні джерела.

Мета: визначити особливості зображальних джерел

1. Загальний огляд зображальних джерел та їх класифікація.
 2. Графічні книжкові зображення, портретні зображення та народні картини.
 3. Жанрові та історичні зображальні джерела, кінофотофоновідеодокументи.
 4. Картографічні і боністичні джерела.
- Література [3-17]

Тема 8. Практичне заняття №8

Тема: Усні та лінгвістичні джерела.

Мета: визначити особливості усних та лінгвістичних джерел

1. Загальний огляд усних і лінгвістичних джерел.
 2. Прозові та віршовані усні джерела.
 3. Історичні твори.
 4. Антропонімічні та топонімічні джерела і слова іншомовного походження.
- Література [5-12]

6. КОМПЛЕКСНЕ ПРАКТИЧНЕ ІНДИВІДУАЛЬНЕ ЗАВДАННЯ

Відповідно до навчального плану в межах індивідуальної роботи студенти виконують КПЗ. Робота виконується на аркушах паперу формату А4 обсягом не менше ніж 15 сторінок друкованого тексту (Times New Roman, 14). Для чіткого та послідовного викладу матеріалу потрібно скласти план роботи, який має містити такі обов'язкові структурні частини: вступ (обсягом близько 2 сторінок), де висвітлюються сутність і значення теми, формулюється предмет, об'єкт, мета дослідження, обґрунтовується його актуальність; основну частину — розкривається зміст питань теми роботи, наводяться зауваження; висновки, де

підсумовується зібраний матеріал та містяться пропозиції; список використаних джерел, на які даються посилання у тексті.

КПЗ оформлюється відповідно до методичних вимог: титульна сторінка — вказується тема роботи, прізвище та ім'я виконавця, його група та навчальний структурний підрозділ (інститут, кафедра), дата виконання, підписується виконавцем. У визначений термін робота подається на перевірку на кафедру.

Під час написання контрольної роботи студент має використовувати вітчизняні та зарубіжні інформаційні матеріали, самостійно проводити пошук документальної та фактографічної інформації, систематизувати та узагальнювати дані, виявляти ключові моменти, використовувати електронну пошту та телеконференції, застосовуючи методи пошуку в мережі Інтернет. За потреби проводити реферування документів, формуючи власні погляди на явища, події та процеси, ґрунтуючись на знанні граматичних форм.

ВАРІАНТИ КПЗ

1. Класифікація історичних джерел.
2. Методика джерелознавчого дослідження.
3. Зародження та основні етапи розвитку історичного джерелознавства.
4. Зародження та розвиток історичного джерелознавства в Україні.
5. Класифікація історичного джерела.
6. Речові джерела.
7. Зображальні джерела.
8. Усні та лінгвістичні джерела.
9. Особливості періодики.
10. Документи об'єднань громадян.
11. Джерела особового походження.
12. Агіографічна, наукова та художня література.
13. Становлення сучасного джерелознавства.
14. Верифікація джерел.
15. Атрибуція джерел.
16. Аналіз змісту джерела.
17. Мемуари у дослідженні.
18. Аналіз регіональної періодики.
19. Контент-аналіз інформації про події в АТО (на прикладі місцевої преси).
20. Роль інтернет-газети.
21. Аналіз інформації періодики для управлінської діяльності.
22. Документні ресурси вчз.
23. Писемні джерела з історії ХХ ст.
24. Усна історія як джерело.

7. САМОСТІЙНА РОБОТА

Методичні поради до організації самостійної роботи студента

Самостійна робота є основним засобом засвоєння студентами навчального матеріалу в позааудиторний час без участі викладача. Обсяг і зміст самостійної роботи визначається

робочою програмою та робочим планом в межах встановленого обсягу годин із навчальної дисципліни, методичними вказівками викладача.

Самостійна робота студента забезпечується системою навчально-методичних засобів: конспектами лекцій викладача, підручниками, навчальними та методичними посібниками, монографічною літературою і періодикою, а також засобами самоконтролю (тестами, типовим пакетом контрольних завдань).

Навчальний матеріал, передбачений навчальним планом для засвоєння студентом в процесі самостійної роботи, вноситься на підсумковий контроль поряд з навчальними матеріалом, який опрацьовувався при проведенні навчальних занять.

Викладач проводить діагностику якості самостійної роботи студента на індивідуальних заняттях. Вони проводяться в позааудиторний час за окремим графіком, складеним кафедрою.

Самостійна робота студента проводиться за такими напрямками:

1. Підготовка до практичних (семінарських) занять:
 - > вивчення лекційного матеріалу;
 - > вивчення теми за підручниками і посібниками;
 - > опрацювання рекомендованої монографічної літератури та періодики, передбаченої списком літератури;
 - > опрацювання завдань до практичних занять.
2. Опрацювання програмних питань, що не розглядаються на навчальних заняттях і вносяться на самостійне опрацювання.
3. Ведення конспекту.
4. Підготовка до написання модульних контрольних робіт.
5. Підготовка до екзамену.

№ п/п	Тематика	К-сть годин
1.	Дайте оцінку державним програмам забезпечення та захисту джерел із історії закордонного українства.	8
2.	Розкрийте сутність методики джерелознавчої критики	8
3.	Проаналізуйте сучасні механізми й методи залучення цифрових джерел для наукових студій	8
4.	Висвітліть основні загрози духовній безпеці України та засади державної політики у сфері забезпечення духовної безпеки.	8
5.	Схарактеризуйте шляхи атрибуції джерел	8
6.	Проаналізуйте проблеми джерелознавчої критики	8

7.	Схарактеризуйте порядок пошуку джерела в архіві	8
8.	Дайте оцінку інформації в періодиці	8
9.	Визначте основні напрями та завдання джерелознавства в інформаційному суспільстві	8
10.	Дайте оцінку значущості збереження джерельної спадщини для державотворення.	8
Разом:		87

Організація і проведення тренінгу (4 год.)

Тема: проводиться у формі наукової конференції на тему "Особливості аналітичної критики джерела".

Порядок проведення:

1. Пошук студентами джерельного матеріалу різних видів у ДАТО.
2. Розробка атрибуції та верифікації джерела у формі презентаційних матеріалів.
3. Підготовка до публікації у збірнику студентської конференції.

8. Методи навчання

Контроль та оцінювання теоретичних знань та практичних навичок студентів протягом навчального семестру відбувається за результатами усних відповідей на практичних заняттях, складанні підсумкового колоквиуму, а також у процесі контролю поточної самостійної роботи.

За характером логіки пізнання використовуються такі методи: аналітичний, синтетичний, аналітико-синтетичний, індуктивний, дедуктивний.

За рівнем самостійної розумової діяльності використовуються методи: проблемний, частково-пошуковий, дослідницький.

Методи контролю

Усний контроль у вигляді індивідуального та фронтального опитування. Письмовий контроль у вигляді модульних контрольних робіт, виконання індивідуальних завдань, поточного тестування.

9. Методи оцінювання

У процесі вивчення дисципліни «Державна інформаційна політика» використовуються наступні методи оцінювання навчальної роботи студента за 100 бальною шкалою:

- поточне тестування та опитування;
- виконання ректорської контрольної роботи;
- підсумкове тестування по кожному змістовому модулю;
- оцінювання виконання КПЗ;

– іспит.

Підсумковий бал за 100-бальною шкалою з дисципліни визначається як середньозважена величина залежно від питомої ваги кожної складової залікового кредиту.

Заліковий модуль 1	Заліковий модуль 2 (ректорська контрольна робота)	Заліковий модуль 3 (підсумкова оцінка за КПЗ)	Заліковий модуль 4 (екзамен)	Разом
20 %	20 %	20 %	40 %	100

Шкала оцінювання

За шкалою університету	За національною шкалою	За шкалою ECTS
90-100	відмінно	A (відмінно)
85-89	добре	B (дуже добре)
75-84		C (добре)
65-74	задовільно	D (задовільно)
60-64		E (достатньо)
35-59	незадовільно	FX (незадовільно з можливістю повторного складання)
1-34		F (незадовільно з обов'язковим повторним курсом)

10. Перелік наочних матеріалів та методичних вказівок

№	Наочні матеріали	Номер теми
1.	Електронний варіант лекцій	1–30
2.	Індивідуальні завдання для самостійного виконання (електронний варіант)	1–30
Перелік методичних вказівок і матеріалів		
1.	Індивідуальні завдання для самостійного вивчення навчальної дисципліни (електронний варіант)	1–30
2.	Матеріали для дистанційного вивчення курсу	1–30

ЛІТЕРАТУРА

ОСНОВНА ЛІТЕРАТУРА

1. Богдашина О.М. Джерелознавство історії України: Теорія, методика, історія: Навч.-метод. посібник. – Х., 2005.
2. Воронов В.І. Джерелознавство історії України. – Дніпропетровськ, 2003.
3. Історичне джерелознавство: Підручник. – К., 2002.
4. Лукашевич О.А., Манжула К.В. Хрестоматія з теоретичного джерелознавства: Навч. посібник. – Кіровоград, 1998.
5. Макарчук С. Історичні неписемні джерела. – Л., 2002.
6. Макарчук С. Писемні джерела історії України: Курс лекцій. – Львів, 1999.
7. Актуальні питання виявлення і дослідження пам'яток історії та культури (на матеріалах Зводу пам'яток історії та культури України) / НАН України, Ін-т історії України: У 2-х ч. – К., 1999.
8. Войцехівська І.Н. Структура історичного джерелознавства // Архівознавство. Археографія. Джерелознавство. – Вип. 3. – К., 2001. – С. 255-270.
9. Грушевський М. Ілюстрована історія України. – К.-Л., 1913 (репр. 1992).
10. Дмитрієнко М. До питання про сучасні проблеми джерелознавства // Архіви України. – 1971. – № 4.
11. Зашкільняк Л.О. Вступ до методології історії. – Львів, 1996.
12. Зварич В. Шуст Р. Нумізматика: Довідник. – Тернопіль, 1998.
13. Історико-культурна спадщина України: проблеми дослідження та збереження / НАН України, Ін-т історії України, Ін-т туризму ФПУ. – К., 1998.
14. Історія України в художньо-літературних образах / Упор. Б. Андрусишин, В. Борисенко. – К., 2000.
15. Ковальський М.П. Історіографія джерелознавства історії України: Періодизація, проблематика, перспективи // Історична наука на порозі ХХІ століття. – Х., 1995. – С. 131-137.
16. Комарніцький О. Б. Джерелознавство історії України: навч.-метод. посіб. для студ. іст. ф-тів. Вид. 2-ге, доопр. і перероб. Кам'янець-Подільський: Кам'янець-Поділ. нац. ун-т ім. І. Огієнка, 2014. 165 с.
17. Кулешов С. Документальні джерела наукової інформації. – К., 1995.
18. Культура і побут населення України. – К., 1993.
19. Макарчук С. Джерелознавство історії України. Курс лекцій. Львів, 2008. 512 с.
20. Макарчук С. Писемні джерела з історії України. Курс лекцій. Львів, 1999 351 с.
21. Масенко Л. Українські імена і прізвища. – К., 1990.
22. Ніколаєва Т. Історія українського костюма. – К., 1996.
23. Павленко С.Ф. До питання про періодизацію історіографії українського джерелознавства // Вісн. Київ. нац. ун-ту ім. Т.Г. Шевченка. – Сер.: Історія. – К., 2001. – Вип. 54. – С. 17-18.
24. Панібудьласка А., Канцелярук Б. Історія української зброї: Словник військових термінів. – К., 1993.
25. Питання історичної ономастики України. – К., 1994.
26. Погребенник Ф. Українські пісні-гімни. – К., 1992.
27. Сосса Р.І. Історія картографування території України від найдавніших часів до 1920 р. – К., 2000.
28. Сосса Р. Стан і проблеми досліджень з історії картографії України // Пам'ять століть. – 2003. – № 2.
29. Швецова-Водка Г.М. Співвідношення понять “документ” та “історичне джерело” // Архіви України. – 2001. – № 4-5 – С. 33-56.

ДОДАТКОВА ЛІТЕРАТУРА

30. Ганжуров Ю.С. Типізація та індивідуалізація історичних джерел новітнього часу: начерки до проблеми // Архіви України. – 2001. – № 4-5 – С. 56-61.
31. Геврик Т. Втрачені архітектурні пам'ятки Києва. – К., 1991.
32. Джерела українознавства. – К., 1990.
33. Джерелознавство історії України: Довідник: Навч. посібник. – К., 1998.
34. Дмитрієнко М. Паперові грошові знаки місцевих та приватних емісій як історичне джерело // Історія України: Маловідомі імена, події, факти: Зб. ст. – Вип. 8. – К., 1999. – С. 446-450.
35. Калакура Я.С. Українська історіографія. – К., 2004.
36. Клименко О. Воєнні гроші в Україні в роки Другої світової війни // Україн. журн. – 2005. – № 3.
37. Коваль А.П. Знайомі незнайомці: Походження назв поселень України. – К., 2001.
38. Колесник І.І. Українська історіографія: XVIII – початок XX століття. – К., 2000.
39. Крупський І.В. Національно-патріотична журналістика України. – Львів, 1995.
40. Кулешов С.Г. Історичне документознавство: зміст та основні завдання наукового напрямку (до постановки проблеми) // Архіви України. – 1998. – № 1-6. – С. 9-18.
41. Методика історичного дослідження // Мельник Л.Г. Предмет і методологія історичної науки. – К., 1977. – С. 85-114.
42. Ономастика України першого тисячоліття нашої ери. – К., 1992.
43. Скрипник Л., Дзятківська Н. Власні імена людей: Словник-довідник. – Київ, 1996.